173 Nu! Nu suntem un vis, o îmtâmplare

Costache Ioanid

Nicolae Moldoveanu

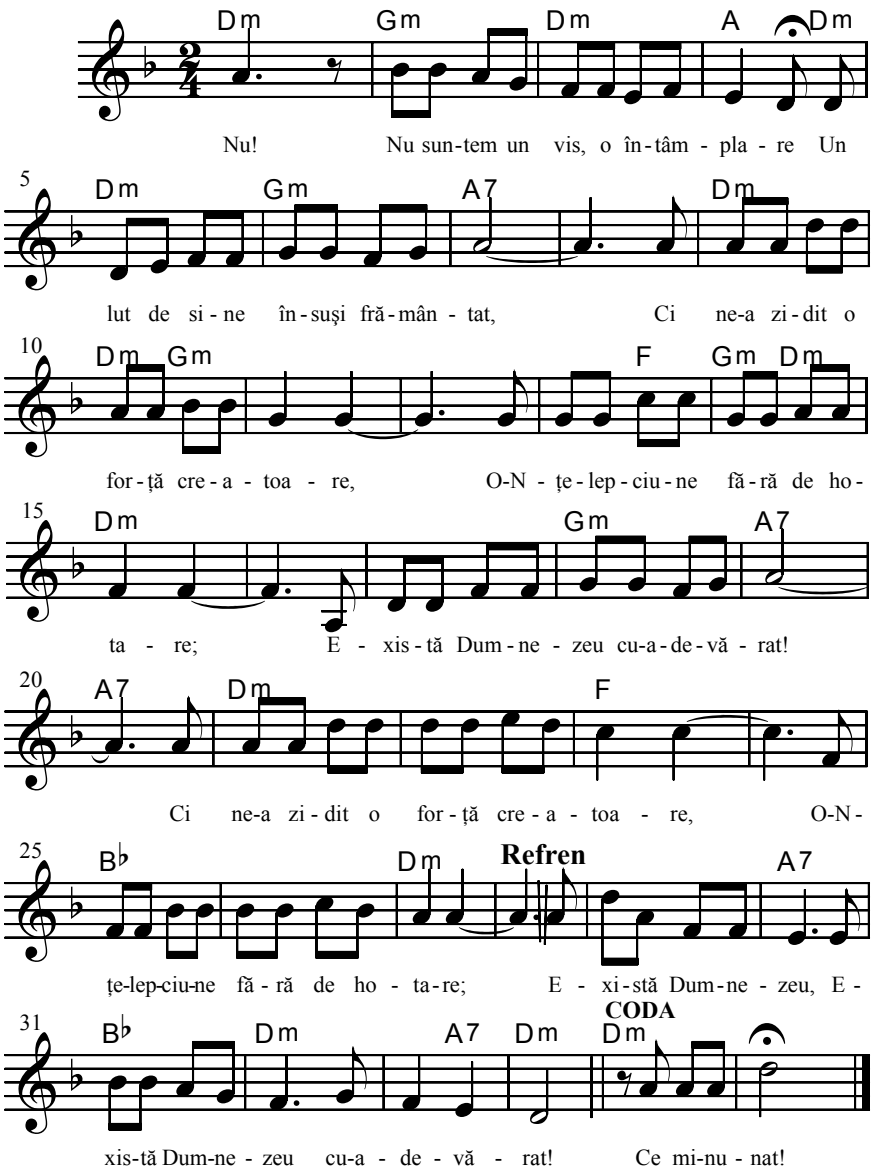

1 Nu! Nu suntem un vis, o întâmplare
Un lut de sine însuşi frământat,
Ci ne-a zidit o forţă creatoare,
O-Nţelepciune fără de hotare;
Există Dumnezeu cu-adevărat!
Ci ne-a zidit o forţă creatoare,
O-Nţelepciune fără de hotare.

Refren:
Există Dumnezeu,
Există Dumnezeu cu-adevărat!

CODA:
Ce minunat!

2 Nu! Nu suntem jivine-ntunecate,
Mânate de un bici ne-nduplecat,
Ci noi avem un duh şi-o libertate
Şi-o inimă ce pentru ceruri bate;
Există Dumnezeu cu-adevărat!
Ci noi avem un duh şi-o libertate
Şi-o inimă ce pentru ceruri bate.

3 N-ar fi simțit în veci de veci țărâna
Surâsul unui crin imaculat,
De n-ar fi-ntins Atotstăpânul mâna
Să umple-n noi de simțământ fântâna;
Există Dumnezeu cu-adevărat!
De n-ar fi-ntins Atotstăpânul mâna
Să umple-n noi de simțământ fântâna.

4 Avem cu noi Scriptura ca dovadă,
Avem minuni şi semne ne-ncetat,
Iar cine vrea pe Dumnezeu să-L vadă,
Să stea în fața Lui pe baricadă!
Există Dumnezeu cu-adevărat!
Iar cine vrea pe Dumnezeu să-L vadă,
Să stea în fața Lui pe baricadă!

5 Nu-i calea noastră veşnic însorită,
Nu-i viața totdeauna un palat,
Dar o trăim căci merită trăită,
Căci peste lumea asta mărginită,
Există Dumnezeu cu-adevărat!
Dar o trăim căci merită trăită,
Căci peste lumea asta mărginită.

6 Nu! Nu suntem neant! Ce fericire!
Supremul Adevăr s-a revelat;
Isus e-n noi lumină şi iubire,
Iar moartea e un zbor spre nemurire.
Există Dumnezeu cu-adevărat!
Isus e-n noi lumină şi iubire,
Iar moartea e un zbor spre nemurire.